

TUDOMÁNYOS ÉLET

BESZÁMOLÓ A GAZDASÁGMODELLEZÉSI TÁRSASÁG II. SZAKÉRTŐI KONFERENCIÁJÁRÓL

A Gazdaságmodellezési Társaság 1992. június 17 és 19 között tartotta második szakértői konferenciáját. A több mint harminc résztvevő Pécsen a televíziós torony közelében, a festői környezetű Kikelet Szállóban, családias hangulatban 20 előadást hallgathatott meg. A konferencia megrendezését a Janus Pannonius Tudományegyetem Közgazdasági Kara vállalta magára, a résztvevők szerint nagyon sikeresen. Az öt plenáris előadás előrevetítette a konferencia sokszínűségét: konkrét, gazdaságpolitikával kapcsolatos kérdésektől kezdve, gyakorlatilag nagyon szoros kapcsolatban levő modelleken, elemzési eljárásokon át, a szigorúan vett gazdaságmatematikai elméletig terjedt a skála.

Bélyácz Iván „Tulajdonelmélet és privatizáció” című előadása az első, illetve a második csoportba is beletartozott. Az előadó ismertette a különböző privatizációs álláspontokat, és a nemzetközi tapasztalatok tükrében beszámolt a hazai törekvésekről. Náray László „Átmenet a makrogazdasági mutatók tükrében” és Vértés András „Prognózisok és módszerei” című előadása is a konkrét elemzéseken kívül a gazdaságmatematika eszköztárának egy-egy felhasználási területével foglalkozott. Náray László azt boncolgatta, hogy mennyi reális információt tartalmaznak egy átmeneti gazdaság mutatói, és mire kell ügyelni az ilyen adatokat tartalmazó idősoros elemzésekkor. Náray definiálta a restriktív gazdaságpolitika fogalmát. Vértés András a prognózisokhoz szükséges szakértői vélemények összegyűjtési módszereiről, az általuk szerzett konkrét tapasztalatokról beszélt.

Augusztinovics Mária „Stacioner gazdasági népeségek elmélete” című előadásában egy olyan témával foglalkozott, amelynek saját cikkein kívül elég szűkkörű a magyarországi irodalma. A különböző lakossági kohorsok életútja során a bemenő inputokat hasonlította össze a kohorsok munkájának eredményeként létrejött outputtal. Az alapmodell feltételezte a népesség kohorsainak keresztmetszeti és idősoros azonosságát, mind demográfiai, mind gazdasági aktivitás tekintetében. Augusztinovics vázolta az egyszerűsítő feltételek feloldásakor keletkező nehézségeket.

Bródy András „Közgazdaságtan és termodinamika” című előadásában Paul A. Samuelson öt érintő kritikájára reagált. Samuelson a John C. Harsanyi tiszteletére a Springer-Verglagnál nemrégiben megjelent kötetben sérelmezi, hogy Bródy véleménye szerint a közgazdasági axiómarendszer párhuzamos a termodinamikai axiómarendszerrel. Samuelson úgy véli, hogy Bródy helytelenül értelmezi J.W.Gibbs termodinamikai munkásságát is. Bródy axiómáinként végighaladva igazolta állításai helyességét, és rávilágított Samuelsonnak Gibbs-szel kapcsolatos tévedésére is.

A szekcióülések legnépszerűbb előadója **Simon András** volt, akinek három alkalommal is tapsolhatott a hallgatóság. Előadásának címei: „Kelet-ázsiai kereskedelmi modell”, „Aggregált többletkereslet vagy strukturális rugalmatlanság?” és „Privatizálási stratégiák makroökonómiaja”. A középsőnek említett előadásában Simon azt hangoztatta, hogy a szocialista gazdaságokra nem a túlzott kereslet, hanem a kínálati struktúra merevsége a jellemző. Simon szerint a disequilibrium makromodellek logikailag hibásak. **Horváth Gézá**né a marketing kutatás Markov-lánco

előrejelzéseiről, **Rappai Gábor** a többpiacos nem egyensúlyi modellek specifikációjáról és paraméterbecsléséről beszélt. **Ligeti Csák** a nemzetgazdasági elszámolásokat és az ágazati kapcsolatok mérlegét integrált módon megalapozó rendszert, a Commodity Flowt ismertette.

Meszéna György „Egyes fizikai és biológiai analógiák a társadalomtudományban” című előadásában rendszerezte a közgazdaságtan fizikai, illetve biológiai analógiáit. **Hajdú Ottó** a korrespondencia analízissel ismertette meg a hallgatóságot, megmutatta ennek a sokváltozós technikának a szerepét a gyakorisági táblák értékelésekor.

Vörös József „Egy új heurisztika sorozatnagyság megállapításához” című előadásából kiderült, hogy egy speciális problémára olyan heurisztikus algoritmust sikerült találnia, amelynek hatékonysága pillanatnyilag világszerte. **Kruzslicz Ferenc** egy szintű sorozatnagyság-mo dellek osztályozásáról, **Fazekas Gergely** a tőzszeindexekről tartott előadást.

Nagy érdeklődés kísérte **Korinek László** rejtett bűnözésről szóló értekezését. Először 1982-ben, majd a közelmúltban véletlenszerű lakossági minta kérdőíves felméréseivel megpróbálták feltérképezni a rendőrségen be nem jelentett bűneseteket. Hallhattunk a felméréssel kapcsolatos statisztikai kérdésekről, illetve magukról az eredményekről is.

Bessenyei István a tőkehiányos térségek növekedési lehetőségeiről beszélt a tervezési modellekben. **Tarján Tamás** „Az átmenet melyik modellje a legmeggyőzőbb?” című előadásában elméleti matematikai-közgazdasági modelles család segítségével próbált választ adni arra a kérdésre, hogy az átmenetre a sokterápia híveinek megoldása vagy a fokozatos változások modellje a legmegfelelőbb. **A Lovrics László** tolmácsolásában elhangzott **Alföldi Ferenc** – **Gábor András** – **Kő Andrea** – **Lovrics László** szerzőnégyes előadása a neurális hálók elméletéről, ökonometriai alkalmazásával kapcsolatos problémákról szólt. **Berde Éva** a közjátszóterek mikroökonómiajéről, és saját kérdőíves felméréséről számolt be.

Berde Éva
BKE, adjunktus